670/03

Den 22. april 2003 blev i sag nr. 59.185:

xxxxxx xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xxx xx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet efter reglerne i forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren har anmeldt, at han var kommet til skade under fodboldtræning den 4/9 1997. Han blev tacklet bagfra og pådrog sig som følge heraf en meniskskade.

Af lægejournal fra Aalborg Sygehus fremgår bl.a.:

"**23.12.98**

Kontrol, idrætsmed. sektor

Det går fortsat fremad. Har indimellem problemer ved trappegang nedad, hvor han føler en stikkende smerte på indsiden.

Objektivt

d.d. er der ingen væskeansamling, normal bevægelighed. Ingen ømhed på ledlinien. Klinisk helet menisk, der er ikke aftalt yderligere kontrol.

Går i gang med sport efter vinteren.

Afsluttes fra IMS"

Af slutattest af 24/4 2002 fremgår bl.a.:

"**6.** Fra hvilken dato har tilstanden været stationær? den 25.1.98

7. Hvilken dato er lægebehandlingen ophørt? den 23.12.98"

I selskabets skrivelse af 9/9 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"Lægebehandlingen af klager ophørte i 1998 og der er ikke foretaget yderligere lægelige eller behandlingsmæssige tiltag siden da.

Af klagers læges slutattest fremgår det, at klagers helbredstilstand var stationær den 25. januar 1998. Lægebehandlingen var ophørt, og der kunne ikke gøres mere for at bedre følgerne efter skaden. Klager forsøgte herefter selv at optræne sit knæ og gik til ambulante kontroller hver 4. måned - sidste gang i december 1998, hvorefter klager blev afsluttet fra hospitalets side.

Den 2-årige frist for forældelse af klagers krav begyndte således at løbe i ultimo 1998, hvorfor klagers krav er forældet, da det ikke er fremsat inden den 31. december 2000.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Forsikringsaftalelovens 2-årige og 5-årige forældelsesfrist løber uafhængig af hinanden, og såfremt et krav er forældet efter den ene frist, anses det for forældet uanset den anden frist endnu ikke måtte være udløbet.

Ukendskab til forsikringens eksistens eller dækningsomfang forhindrer ikke, at der kan indtræde forældelse af et eventuelt krav.

Da klager først har fremsat krav overfor selskabet ved telefonsamtale den 27. marts 2002 må vi fastholde, at klagers krav er forældet, da det er for sent fremsat."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og gør bl.a. gældende, at han frem til oktober 2002 har gået til behandling hos fysioterapeut igennem fodboldklubben, uden at

dette har hjulpet. Klageren er henvist til Idrætsmedicinsk ambulatorium på Aalborg Sygehus.

Selskabet fastholder sin afgørelse og har ved skrivelse af 22/10 2002 til nævnet bl.a. anført:

> "Til det af klager anførte skal vi blot bemærke, at forældelsesfristen begynder at løbe ved det primære behandlingsforløbs afslutning.
>
> Klager blev artroskoperet den 30. oktober 1997, hvor menisklæsionen blev fjernet og gik herefter til genoptræning med knæet. I genoptræningsforløbet gik klager til kontrol hver 4. måned - sidste gang den 23. december 1998, hvor han blev afsluttet.
>
> Senest på dette tidspunkt er den primære behandling afsluttet og forældelsen begynder at løbe, hvorfor klagers krav på erstatning er forældet ved klagers telefoniske henvendelse til selskabet den 27. marts 2002."

Nævnet udtaler:
Således som sagens er oplyst for nævnet, finder nævnet at måtte lægge til grund, at skaden var stationær ved udgangen af 1998.

Nævnet finder at måtte lægge til grund, at klageren senest ved udgangen af 1998 har vidst, at ulykkestilfældet havde efterladt følger og, at disse følger kunne begrunde et forfaldet krav mod forsikringsselskabet. Dette krav må anses for forældet i henhold til den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 ved udgangen af 2000 som også anført af selskabet.

Da klageren først har indbragt sagen for ankenævnet i 2002, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen